

عنوان مقاله:

معیارهای فرهنگ گردشگری و آثار مترتب بر آن از دیدگاه آیت الله جوادی آملی

محل انتشار:

دومین همایش ملی گردشگری، سرمایه های ملی و چشم انداز آینده (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

ابراهیم جوانمرد فرخانی - استادیار دانشگاه گنبد کاووس، دکترای فقه و مبانی حقوق اسلامی از دانشگاه تهران، خارج فقه و اصول حوزه علمیه قم.

خلاصه مقاله:

بررسی و مطالعه احوال گذشتگان و عبرت گرفتن از آنان، اهمیت اساسی و سهم تربیتی مهمی در تهذیب نفس و اصلاح انسان ها دارد. قرآن کریم به این امر مهم بها داده و بر سیر در زمین و تماشای فرجام مجرمان توصیه نموده است. این موضوع توجه محققان را به مطالعه کارکردها و ابعاد گوناگون صنعت گردشگری جلب نموده است. استاد جوادی آملی، از اندک دانشمندانی است که به این موضوع پرداخته و به نسل جویای حقیقت تقدیم کرده است. استاد در کتاب های گوناگون خویش مانند: تسنیم، شمیم ولایت، اسلام و محیط زیست، فطرت در قرآن و ... از این مقوله سخن گفته است. به همین منظور در این مقاله، مبانی و شاخصه های فرهنگی حاکم بر گردشگری بررسی و سپس با کامل ترین و جامع ترین دیدگاه یعنی دیدگاه جامع و فیلسوفانه حضرت آیت الله جوادی آملی مقایسه شده است. نویسنده معتقد است در این مقاله اصول و قواعد فرهنگ گردشگری و آثار آن از دیدگاه اندیشمند اسلامی، آیت الله جوادی آملی ترسیم شده که این خصیصه در پژوهش های دیگران موجود نیست. از این رو، این تحقیق در نوع خود نخستین کوششی است که در این سطح و حجم محقق شده است. داده های این تحقیق با روش کتابخانه ای جمع آوری و سپس به صورت توصیفی- تحلیلی بررسی شده است. نتایج تحقیق نشان می دهد که از دیدگاه استاد جوادی آملی، جهانگردی و گردشگری آگاهانه و خردمندانه بینش توحیدی و اخروی را می گشاید و آن را توسعه می بخشد و به سعادت انسان می انجامد؛ زیرا به انسان چیزهایی می آموزد که چه بسا در کتاب و دفتری ندیده و از کسی شنیده باشد

کلمات کلیدی:

فرهنگ، گردشگری، جهانگردی، تاریخ، جوادی آملی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/431537>

